

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HOGY FOGADJALAK TÉGED?

Hogy fogadjalak téged,
Megváltóm, nagy Király?
Hogy hódoljak előtted?
Szót ajkam nem talál!
Ó, kérlek, gyűjtsd meg bennem
Hit által fényedet,
Hogy tisztán lássa lelkem
Nagy dicsőségedet!

Zöld olajágat s pálmát
Szór Sion teeléd.
Zeng zsoltárt és hozsannát
A lelkem most feléd.
Csak néked hódol szívem
És dicsér szüntelen,
Készséggel szolgál híven
Az egész életem.

Elhagytad trónod értem,
Hogy nékem békét hozz;
Lejöttél szánva éltem,
Énhozzám, koldushoz.
A biztos ösvényt égbe
Én balga, elvesztém:
De jöttél, hogy az éjbe
Fényt ragyogtass felém.

Ezt jól elmédbe vessed,
Kit bánat ért, vagy gyász,
És lelki szenvedésed,
Sok bűnöd megaláz:
Az üdvös segély készen
Az ajtód előtt áll,
Örvendj hát új reményben,
Megváltód földre száll!

P. Gerhardt (1607-1676)

MA IS (Lukács 24:1-12)

Elhengerítve lehet bár a kő,
üres lehet a sír,
szólhatnak angyalok,
zenghet a prédikáció –
üres fecsegésnek tűnik az,
legföljebb csodálkozásra késztet.

Hitet a Vele való
személyes találkozás ébreszt!

Herjeczki Géza (1982)

Nincsen itt, mert feltámadt

Máté 28:1-10

Jöjj, lelkem, ünnepi zárandoklatra a sírhoz, ahol Üdvözítőd eltemetett! Jöjj, ha reménytelen vagy, mert meghalt; de jöjj akkor is, ha emlékszel ígéretére, és csirázik benned valami titkos remény! Jöjj, bár tudod, hogy a feltámadásnak nem lehetsz tanúja, mert az éppoly titokzatos, mint a szűztől születés! Láthatod viszont, hogy a sír üres. ...És mert tudod, hogy máskor sem könny, sem jajkiáltás nem perli vissza tőle foglyait, ha most mégis üres, megsejtheted, mi történt: „lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt” (Csel 2:24). Igaz, csupán megsejtheted, mert a halál ősi végzés jogán ma is visszavonhatatlanul fogva tartja, akit egyszer megkaparintott. Mégis – bár most még nem látjuk, hogy minden Jézus uralma alatt áll – az üres sír reményre jogosít.

De nem kell e felderengő reménynél megállnod. Hallhatsz vakító fehérségbe öltözött, villámtekintetű lényről. Barát és ellenség egyaránt bizonyosságot tesz, hogy találkozott vele. Ne csodáld, hogy ez a találkozás az örök megbénította; a halandó találkozása az örök világ erőivel hogyne lenne riadalmas! Épp ezért ámulj el azon, hogy mégis vannak, akiknek a hírnök ezt mondja: „ti ne féljetek”! És jól jegyezd meg, hogy ennek titka a Megfeszített keresésében van; a félelem itt válik jogos bizakodássá, és itt hangzik a látásra hívó szózat és az éltető emlékeztetés: „megmondta” (6.v.)!

Jól figyelj, lelkem, mert az égi követ e hűségesekre neked is szóló üzenetet bízott: „mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül.” Ne mondd, hogy ez annyira szép, hogy hinni is nehéz, mert megbízható tanúk során jutott el hozzád az evangélium! Mögöttük a Feltámadott áll, aki maga is megjelent nekik, megismételte a

bátorítást, és megerősítette az üzenetet: „menjetek el, adjátok hírül atyámfiaiaink”. Fel tudod-e fogni valaha is, mit jelent, hogy a Szűztől született és Feltámadott nevez testvérének!? Megérted-e az „ott meglátnak engem” üzenet kettős titkát: itt is megmutatja magát, de majdani örök látásra hív?

És az ünnepi zárandoklat végére belátod-e, hogy újfajta félelemmel és a nagy örömmel örvendezők futásával kell eltávoznod a sírtól! Újfajta félelemmel, hiszen a régít oszlató bátorítással találkozta követjeinek ajkán, sőt ígéjének szavában is. Ám közben elért a Feltámadott örök világának érintése is; és ez bátorságos, de szentségével mégis remegtető. Ő maga testvérmek szólít, fensége mégis hódolatra kényszerít (9). E kettő nem áll ellentmondásban, hanem a hit megfoghatatlan gazdagságának csodája fejeződik ki benne.

Aki ezt érzi és megéli, az az örven-dezők futásával fut. Tudja, hogy a követi megbízás neki is szól: „menjetek el, adjátok hírül!”

Hetényi Attila (Áhitat 2002)

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8-9.

Nagyheti írások

Gyülekezeti hírek: Chicagó,
Cleveland, Melbourne

Kerekasztal a NAMB-nál

Valóban (7)

Magyar Evangéliumi Szövetség

125 éve alakult meg az

első magyarországi baptista
énekkar (2)

Alapítva 1908-ban

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: evhironk7@msn.comSUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
\$20.00 annuallySend subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348Tiszteletbeli elnök / Honorary President:
ERNEST J. KISH

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd. Lincoln Park MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ENDRE DÉNES
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)639-1768 EEDenes@aol.com

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727

Bethesda Otthon:

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-3288
***International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Áldásos NAGYHETET kívánok kedves olvasóinknak! Bizonyára tapasztalták már, hogy csak akkor jelentett örömet, meglepetést, békességet a húsvét, amikor volt idejük csendességet tartani, imádkozva olvasni és hallgatni a szenvedéstörténet igéit, amikor a nagyheti eseményekre is futottak figyelmükből. Erre az összefüggésre az idén is számíthatunk. Kezdjük hát e nagy ünnepet az elején. Virágvasárnaptól húsvétig annyi mindent végiggondolhatnánk, - először, vagy újra.

Ezen a húsvéton egy új rovatot szeretnék újtára indítani. Egy nagyon egyszerűt, ám nagyon fontosat. A címe talán ez lesz: *Kövessd Jézust!* Szeretném, ha minden számunkban lenne legalább egy rövid cikk, ami az Úr Jézus Krisztus melletti döntésre szólítaná fel az olvasót. Félreértés ne essék, nem gondolom, hogy valami újat vezetünk be ezzel, hiszen az *Evangeliumi Hírnök* eddig is arra törekedett, hogy az üdvösség jóhírére megfogalmazza és továbbadja. És nem is csak törekedett erre, de tette is ezt, sok-sok írásában. Az új talán csak annyi, hogy a legegyszerűbb formákat, érthető, elfogadható megközelítéseket keresi és ha ilyen cikket talál vagy kap, közli majd a szerkesztő. Fogalmazzátok meg kedves olvasóim szépen, egyszerűen - ha a szíveteket átgátolta már - a Megváltó hívó szavát és küldjétek el a szerkesztőnek. Ezúttal a következő énekkel szeretném az Úr Jézushoz hívogatni a bizonytalanokodokat, fontolva-haladókat:

ENGEDD JÉZUST A SZÍVEDBE!

Nincs helyed Jézus számára?

Nézd, az ajtód előtt áll!

Arra vár, hogy bebocsássad,

Tárd ki szíved néki már! Kar:

*Bűnös, van-e hely szívedben**Fogadni az üdv Urát?**Míg a kegyidő jelen van,**Nyisd meg szíved ajtaját!*

Földi örömök számára

Szíved mindig nyitva áll;

Ámde hogyha Jézus kéri,

Helyet abban nem talál. Kar:

Kedveled a hiúságot,
Választod a mulandót;
Ámde balgán elbocsádot
Magadtól az Üdvadót. Kar:

Ember, gondolj a jövődre!

Elfogy erőd, életed.

Mondd, mit ér a világ néked,

Ha elveszted üdvödet! Kar:

Engedd Jézust a szívedbe,

Életed megmentőjét!

Benne van az örök élet;

S ez az élet lesz tiéd. Kar:

*Bűnös, van-e hely szívedben**fogadni az üdv Urát?**Míg a kegyidő jelen van,**Nyisd meg szíved ajtaját!*

A Hit Hangjai, 487. ének

Mit olvashatunk a márciusi számban? Természetesen sok szép nagyheti írást, verset. Néhány gyülekezeti beszámolót, ezúttal a világ másik feléről is, hiszen *Kulcsár Sándor* elnök testvér - a New York-i gyülekezet lelkipásztora - szövetségünk legújabb taggyülekezetének meghívására február végefelé *Ausztráliába* látogatott, feleségével együtt. Utjáról bővebb beszámolóra számíthatunk az áprilisi lapban.

A torontói gyülekezet lelkipásztora *Dan László* testvér pedig az óhazában jár ezekben a napokban, tőle is várjuk a beszámolót.

Az alelnök testvérünk egy, a *Déli Baptista Szövetség Észak-Amerikai Missziós Osztálya* által az etnikus vezetők számára rendezett találkozón vett részt, Atlantában. Ugyanakkor felhasználtam a lehetőséget arra, hogy meglátogassam az Atlanta egyik elővárosában lakó *Dr. Haraszi Rózália* testvérnőt. Utammal kapcsolatos beszámolómnak csak az első része fért a mostani oldalakra. Ezúttal Haraszi testvérnőnek csak az üdvözlét adom át: szeretettel gondol különösen is azokra, akik az elmúlt hónapokban imádkoztak felgyógyulásáért, amit meg is adott neki az Úr; látogatásomról kicsivel bővebben a jövő hónapban írok.

(Szerk)

DÁTUMOK - NAPTÁR - DÁTUMOK

ÁPRILIS 11-13. Évközi Gyűlés, Palm Bay, Florida

MÁJUS második felében - a Magyarországi Baptista Egyház Központi
Énekkara szolgál gyülekezeteinkben

JÚNIUS 29 - július 1. Rámai Tábort Konferencia

JÚLIUS 26-28 Szövetségi Közgyűlés, Detroit, Michigan

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net
MABAVIT II. 101+ fénykép az interneten: <http://baptista.hu/evhironk>

ÜNNEP-ELŐTTI TENNIVALÓ

Régi, szép szokás a magyar háztartásban az év két fő ünnepét megelőző nagytakarítás. Ilyenkor bepótoljuk mindazt, amire egy éven át, a sok lótas-futás közben nem jutott idő. A tavaszi és a késő őszi nagytakarításra külön időt szánunk. Elmozdítjuk a legnehezebb bútorokat is, mert annyi piszok, szemét és pókháló gyűlik össze mögöttük. Hogy is nem vettük észre? – kérdezzük szégyenkezve önmagunktól, és reméljük, vendégeink sem látták meg... Most azonban itt az ideje, hogy minden rejtett, környezetünket csúfító dolog eltűnjön az otthonunkból. Milyen élvezetes, különös illata van a tisztaságnak! Karácsonyra és Húsvétra készülve volt esedékes minden rendes házban ez a soron kívüli, de mégis előre be tervezett rendtétel.

Lelkünk dolgainak a rendezése nem kevésbé fontos. Időnként, de rendszeresen szükséges a lelki nagytakarítás is, amikor jobban szembe nézünk önmagunkkal, míg fel nem tűnnek tisztátalanságaink. Megtűrt, vagy éppen dolgaink között szégyenkezve is vigyázott lelki szennyünk, mint a gyűlölet, a harag, szeretetlenségünk, vagy éppen túlzott érzékenységünk – Isten segítségével – végre lapátra kerül.

A 20-as években egy lelkészjelölttel történt a húsvéti legáció idején, hogy a vidéki gyülekezetből idős vendéglátója megkérdezte tőle, hogyan készült fel a húsvéti ünnepekre? A fiatal ember elmondta, hogy a szokásos módon. Kiszámitotta, hány prédikációt kell majd elmondania, figyelmesen tanulmányozta az alkalmi igéket, rendezte gondolatait, majd jegyzeteket készített. Az öregemberen látszott, nem ilyen válaszra várt.

Úgy tért ki a baj elől a szemfüles prédikátornak való, hogy visszakérdezett:

- Na, és a testvér hogyan készült az ünnepekre?

- Több hete imádkozom – válaszolt az idősebb hívő - és kérem az Urat, hogy Nagyhét idején semmi olyan ne történjen a gyülekezetünkkel, ami elterelné a figyelmünket Megváltónk szenvedéséről és feltámadásáról. Úgy érzem, végig kell kísérnünk az Úr Jézust a jeruzsálemi bevonulástól egészen a golgotai keresztségig. Bűnbánatra kell jutnunk. Ehhez kérem az Úrtól olyan szolgálattelvéket és szolgálatoakat, akik segítségünkre lesznek - nehogy megszokott ünneplésbe torkolljunk. Szeretném, ha ezen a Nagyhéten MÁS történe. A testvérem is ilyen értelemben imádkozom.

- És ezen kívül, mit kíván még?

- Megkérném a gyülekezet tagjait, hogy a nagycsütörtöki összejövetelen mindannyian keressük meg azokat, akikkel szemben sérelmeink voltak, és

rendezzük el azokat. Sokszor akarunkunk ellenére okozunk fájdalmat a másoknak, hát most kívánjunk gyógyulást egymásnak! Hogy bocsánatot kérjünk és megbocsássunk – ezt kívánom.

Lelki nagytakarítást valójában csak a Szentlélek végezhet bennünk és közöttünk. Kívánnunk kellene az Ő tisztító munkáját! Napvilágra került csúfságainktól a nagypénteki emlékjegyek vételekor együtt megszabadulhatunk. Az értünk szenvedő Megváltóra gondolva,

végre igaz szívvel énekelhetnénk: „Bűnöm súlya fáj nagyon...”. Őszinte szóval, együtt mondhatnánk az Úrtól tanult imádság gyakran szánk sarkából kimorzsolt kérését: „Bocsásd meg a vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk most az ellenünk vétkezőknek!”. Hosszú ideje cipelt bűnterhektől szabadon ünnepelethetnénk Urunk dicsőséges Feltámadását.

Ahogy az idős ember reménytelen szavait, húsvéti kívánságait hallgatta a lelkészjelölt, fokozatosan nehezedett szívére a felelősségérzet önmagáért és azokért, akiket az ünneplésben vezetnie kell majd.

Kedves testvér! Tegyük már fel mi is egymásnak a kérdést: mi hogyan készülünk Húsvétra? Ugye, itt az ideje a „nagy takarításnak”? Megengedjük a Szentléleknek, hogy kimozdítson dolgokat megszokott helyükről a gondolkozásunkban, és más perspektívából látva önmagunkat netán rendetleneknek nyilvánuljunk? Merünk MÁS Húsvétért, másmilyen ünneplésért imádkozni? Hitünk ünnepei üres és megtévesztő formaságok csupán, ha azokra nem készülünk fel. Ahogy a rendes magyar háztartásból nem hiányozhat a tavaszi nagytakarítás, lelki életünk rendezése nélkül rendetlen az ünneplésünk is.

Kövesdi Imre

“Szolgai formát öltött”

Azon az utolsó estén
kendőt kötött maga elé
a Mester, és térdet hajtva
végezte el szolgálatát:
mosta a tanítványok lábát.

Fel tudod-e fogni, ember,
az Úr Krisztus alázatát?
Megdobban-e szíved akkor,
mikor hozzád is lehajol?
Nehéz utak porát, szennyét,
tövistörte sebek helyét
mossa, törli, simogatja,
fáradt lábad megújítja...

Rabszolgává lett Ő érted,
ki egy világot teremtett!
Kétezer év távolából
szelid szava elér téged:
“Ímé, példát adtam néktek!”

Vonzott-e Jézus példája,
hogy te is lépj nyomdokába?
Hogy egyeztél meg szíveddel?
Adós vagy a felelettel!
Szolgai formát vett Ő fel,
és hordozta mindhalálig,
keresztfának haláláig!

- Ez a legnehezebb tantárgy
az Isten iskolájában:
Alázat, - mély, hű alázat,
nem kényszerből: Szeretetből!
Viselni a szolga-ruhát,
végezni a szolga-munkát
alázattal mindhalálig!
Mig egy nap a szolga-köntös
ragyogó fehérre válik.

Oláh Lajosné

KIRÁLYOD JÖN

Máté 21:1-11

Jézus felül a számarra, és indulásra készen tekint maga elé. Mások is ültek már számarháton ezen az úton baktatva. Oda se figyeltek rájuk. Jézus mégsem ilyen hétköznapi módon megy végig ezen az úton. Miért hát e különbség?

1. Mert sokan követték őt. Ott voltak tanítványai, a tizenkettő, meg a többiek. Ennyi emberrel nem lehet csak úgy észrevétlenül átsurranni. S a követők szeme mind rajta csüggött, lesték szavait, tetteit, és ekkor még mindenhova követni akarták őt.

2. Mert ott voltak az emberek, akik nemcsak látták, de értették is a történeteket, mert ismerték az írásokat, és felismerték a teljesedést. Rohantak tiszteletet tenni annak, akiről most elhitték, hogy király, még akkor is, ha öltözte nem utalt erre. Felsőruháikat számára patái elé dobták hódolatuk kifejezésésképpen.

3. Mert ott szalagáltak a gyerekek. Érezték a királyt az egyszerű érkezésben, elfogta őket az imádat, tiszta lelkük

rárezdült az isteni személyre. Szórták az útra az ágakat, boldogok voltak, mert érezték, hogy a Mester helyesli tettüket.

Mindenfelől hangzott a hozsánna. Ebbe a nagy ünneplésbe hasít bele szinte fájon némelyek kérdése: „Ki ez?” Te mit felelnél a tudatlanoknak, a téged kérdezőknek? Kicsoda neked Jézus Krisztus? A názáreti próféta? Vagy József fia, az ács? Régi nagy tanító? A szelíd ember? Vallásalapító? Vagy csak azt mondanád: Nem tudom! Mit felelnél? Hogy hallottál már róla egyet s mászt? Elmondhatnád, hogy találkoztál már vele? Hogy ismered őt? Elmondhatnád, hogy szabadítód, barátod, Istened? Mert ha nem, vajon hogy fogsz megállni a Király előtt, mikor megjelenik majd fehér lovon, mennyei kísérettel, kétélű karddal? Ha még akkor sem az ő embere leszel, vajon hova fogsz menekülni? Nem lesz számodra

“Kicsoda ez?”

Máté 21:10

A Názáreti Jézus ő!
Így szóltam volna bátran,
ha tőlem kérdezik: kicsoda ez?

Jézus ő,
a Mester,
ki életem örömmel,
erővel,
értelemmel
töltötte meg.

Azóta zeng az ének
ajkamon. Nagy nevének
tisztelet és dicséret
érte. S amíg csak élek
Uram, én arra kérlek:
nevedről hadd beszéljek,
s az ajkamon az ének
ne érjen soha véget!

HG

hely. De milyen boldog leszel, ha Megváltódként köszöntheted a Királyt!

Előfordulhat, hogy a virágvasárnapi érkezésben nem ismered föl az Urak Urát. Talán bosszankodsz és azt mondd: „Mért nem annak mutatja magát, ami? Igazán megkönnyíthetné a dolgomat.” Mi régmúltként tekintünk vissza Jézus földi életének eseményeire, tudhatunk a keresztről, a dicsőséges feltámadásról, a mennybemenetelről, az azóta eltelt 2000 év mellette szóló, őt igazoló bizonyosságáról. Mégis nehéz hinni benne? Ez nem igaz. Azok az emberek, akik királyként üdvözölték az úton, sokkal nehezebb helyzetben voltak nálunk. Mégis voltak köztük olyanok, akik még a nagy események előtt meglátták benne az urak Urát. Krisztust nem nehéz behívni az életünkbe. Mellette maradni sem nehéz, hiszen könnyű az ő igája és gyönyörűsége. A nehézséget a kísértő jelenti, aki nagyobbak mutatja magát, mint amilyen. Hazudja, hogy fontos vagy neki, de mindig csalódást okoz. Mégis hiszel a sötétség fejedelmének? Nincs mentség számodra, mert hogy melyiküket szolgálod, az csak rajtad áll.

Szommer Hajnalka (Áhitat 2002)

NAGYPÉNTEK

Jézus!
Lelkem kimondhatatlan sóvárgással eped!
Fáraszt, gyötör e borús, földi lét.
Itt hagyva mindent, repülnék Feléd,
Csillagvilágok millióit járva
Lenn, lenn maradna minden sár, szemét.

Uram! E földön mérgesgázok szállnak.
Borzadva látom sátán orgiáknak
Iszonyatos, rút, égítő hevét!
E föld a könny, a vér, a jajj hazája.
Ó Jézus! Lelkem kálváriád járja,
Nagypéntek van és egyre hull a könnyem,
Téged látlak az átkozott kereszten,
S hallom a hangod: Elvégeztetett!

Ó Uram Jézus! Hódolva csodállak.
Te végigjártad a kálváriáknak
Minden kínját gyötrelmét, rettegését,
Te ismered e földi élet bűjét,
Tudod e lét minden nagy szenvedését.

Uram Jézus, a kereszted ölelve
Úgy cseppen rá a balzsamir szívemre
Mint alélt füre a reggeli harmat, -
Mert megmutattad isteni hatalmad,
Hallelujah, a sátán le van győzve,
Dicsőség Neked nagypéntek királya,
Dicsőség Neked Jézus, lelkem üdvé!

Somogyi Gáborné

HÚSVÉTI ÜDVÖZLET

János 20:26-29

Nagy meglepetve állt Tamás
középen:
Íme, előtte a Feltámadott!
Rubint színekben fénylő őt sebében
Győzelmes és hódító vád ragyog.

A szégyen és öröm szép fénye
lobban
Tamásnak arcán, és szívébe' benn
Ezer szent vágy e vallomásba
dobban:
„Hiszek Tebenned, Uram,
Istenem!”

Testvérem, azt kívánom most
Tenéked:
Ha hitre vágysz, ha bűn, ha bánat
éget,
Ha nem fogad szót szív és elme
sem -

Óh, tudj lehullni Jézusunk elébe,
S ragyogva égő, drága őt sebébe
Belétekinthi hosszan, gvőztesen.

Szénási Sándor

Valóban?

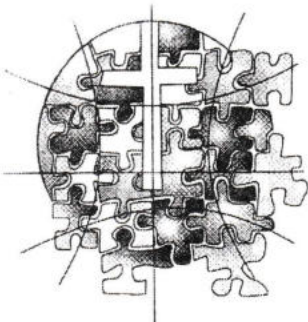
Chestertontól megkérdezte valaki, mit vinne magával a könyvtárából, ha egy lakatlan szigetre kellene távoznia? Dobson, hajóépítésről írt kézikönyvét választotta. Arról már nem szól a történet, hogy képesnek is tartotta-e magát a hajóépítéssel titkainak elsajátítására, de a nevezett könyv hitelének szép bizonyítékát adta a válaszával.

A modern Magyarország vallási életét inkább háborgó tengerhez hasonlíthatnánk. Miután a közösségeink hajócskáiban vergődők kérdéseire iges válaszokat kerestünk és fogadtunk el (Isten Szavának, ugye, még van hitele?), kétségtelenül helye van annak is, hogy elődeink tapasztalatából és példájából tanuljunk. Kiderült, hogy a januári számban – tudtomon kívül – az Aliánsz alapítóinak szavait idéztem. A felsorolt nevek között van azé is, akit eszközül használt a Szentlélek nagyapám megterésében. Ott látom baptista közösségünk óriását, Dr. Somogyi Imre testvért is. Ezek a férfiak *valóban* „hajóépítők” voltak.

E „teljesebb képet” látva elismerem, hogy mivel a ma építkezők „hitvalló őseink meggyőződéséből erőt merítve” nem húzták ki a szövegből azokat a pontokat, amelyekbe én tudatlanságomban belebotlottam, ártatlan hiba történt: alapszabályzat helyett egy történelmi dokumentumot bocsátottak szavazásra. Biztosan elmagyarázták a böjti napon választóknak, hogy tulajdonképpen tiszteletüket fejezik igenlésükkel közösségeink nagyjai előtt.

Mi ebből a tanulság? Lám, nekünk is vannak „dobsonjaink”, akiknek az életműve, példája segítségünkre lehet. Szép dolog szavahihetőségünk, szándékaink bizonygatására használni őket? Ez már ízlés dolga. Visszatérve a jó öreg Chestertonhoz; állítólag egy szegyet nem tudott egyenesen beverni...

Novák József

grafika: Máté Eszrő

**Tisztelt
Szerkesztőség!
Kedves Olvasó!**

Az Evangéliumi Hírnök januári számának harmadik oldalán, Novák József testvér „Valóban?” című rovatában olvashattunk a Magyar Evangéliumi Szövetségről. Rólunk lévén szó, szeretettel és tisztelettel szeretnénk néhány gondolattal hozzájárulni az Aliánszról alkotott kép teljesebbé tételéhez.

Az Aliánsz elsődleges feladata, hogy bizonyosságot tegyen a Krisztusban hívó, megtért emberek egységéről. „Az Evangéliumi Aliánsz a különböző népegyházakban, szabadegyházakban és közösségekben élő hívó emberek közössége, akiknek hit által személyes életközösségük van Urukkal és Megváltójukkal, Jézus Krisztussal.” Az Aliánsz mozgalom, ami Angliában, 1846-ban, Thomas Chalmers edinburghi professzor kezdeményezésére indult útjára, a Skót Misszió révén honosodott meg Magyarországon. Hazánkban az első Aliánsz imahetet - a feljegyzések szerint - 1876-ban tartották. Országszerte ismertté az 1886-tól induló Kálvin téri összejövetelek óta lett. 1936-ban az Aliánsz mozgalom Magyar Evangéliumi Szövetség néven Egyesületté szerveződött, „...vezetőségének tagjai között olyan közismert személyek neve is szerepel, mint dr. Ravasz László református püspök, dr. Kiss Ferenc egyetemi orvosprofesszor, id. Victor János ny. iskolaigazgató, dr. Somogyi Imre baptista lelkész, Csia Lajos református vallás tanár, Sréter Ferenc ev. lelkész, Ungár Aladár könyvkereskedő, Hecker Ádám meth. lelkész, Hevesi Ödön az Üdvhadseregtől és még sokan mások.” Az Aliánsz nem új felekezet, hanem kiábrázolója annak a törekvésnek, ahogy a különböző felekezetbe tartozó evangéliumi hívők igyekeznek megtartani „a Lélek egységét a békességnek kötelében”. (Ef. 4,3.)

Az ötvenes évek totalitárius rendszerű állama betiltotta a Magyar Evangéliumi Szövetséget is. Az imaheteket azonban (előbb legálisan, majd illegálisan) sok helyütt megtartották. Magyarország 1983-tól ismét hivatalos tagja az Európai Aliánsz Szövetségnek, aminek elnökségi ülése 1987-ben

Az Alliance elnökségétől érkezett levelet Dr. Kovács Géza testvértől kaptuk, s teljes egészében közöljük.

Budapestben volt. 2001-ben történt az 1936-os alapokmányhoz való visszatérés. Az akkor megalkotott Alapszabály, elődeink szellemi öröksége, bátor és nagyívű gondolatai azok, aminek a mai törvényekkel és társadalmi helyzettel összehangolt formáját, ami „A Magyar Evangéliumi Szövetség Egységes Szerkezetbe Foglalt Alapszabálya” megküldtük Novák József testvérünknek is.

A „központi székház, könyvtárak, szállodák, üdülőhelyek, kutatóintézetek, jótékonyági intézmények létesítése és fenntartása”, mind az 1936-os alapokmányban megjelölt célok elérésének eszközei voltak, és lehet, hogy jelen helyzetünkben talán utópiának tűnnek, de bízva Isten hűségében, a jövőre mi is ilyen reménységgel tekintünk, és hitvalló őseink meggyőződéséből is erőt merítve, nem húztuk ki a szövegből ezeket a pontokat. Eleink pl. egy 500 kötetes könyvtárat létesítettek, melynek a Wesselényi u-i baptista gyülekezet épülete adott otthont. Szeretnénk mi is megtenni minden tőlünk telhetőt, ami Isten dicsőségét, az Ő Országának építését, a Benne hívók javát, és az Őt még nem ismerők megtérését szolgálja.

„Az Aliánsz mozgalomnak állandó jellemzője volt az is, hogy minden lehetséges módon (petíciókkal és a sajtó útján, sőt csendes felvonulásokkal is) sikra szállt a vallásszabadság védelmezése és kiterjesztése mellett.” Ugyancsak az 1936-os alapszabályban szerepel: „A vallásszabadság védelmezése és kiterjesztése Krisztus szellemében, a világ bármely részén folyó vallási üldözések elleni tiltakozás és azok megakadályozására való törekvés.” Atyai örökségünk része tehát a felelősség, hogy ha kell, szót emeljünk az elnyomottak érdekében.

Az Aliánsz jelmondata Jézus egyik imájából származik: „Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhigye a világ, hogy te küldtél engem.” (János 17,21.)

Ezért imádkozunk és munkálkodunk!

A szerkesztőség és az olvasók életére és munkájára Isten gazdag áldását kívánjuk!

Testvéri szeretettel:

**A Magyar Evangéliumi Szövetség
(Aliánsz) Elnöksége**
Budapest, 2002. február 15.

CHICAGO

December 8-án, szombat este került sor gyermekeink karácsonyi szolgálatára az *East Chicagói Kossuth Klub* hagyományos karácsonyi vacsoráján. Jónéhány éve részt vesznek ez alkalmakon, mindkét csoport nagy öröme. Most *Kis Péter és Demeter András* testvérek vitték a vasárnapi iskolásokat. A sikeres szolgálat örömetől boldogan tértek haza gyermekeink, ajándékokkal.

December 15-én, a *Hunyadi Mátyás cserkészcsapat* először jött gyülekeztünkbe, hogy a bethlehemes játékot előadják és kántáljanak. Szülők és nagyszülők is elkísérték őket. Szeretetteljes fogadtatásban volt részük. A szép magyar éneklés után megvendégeltük őket. Magyar népünk ünnepi hagyományának egyik gyakorlati megnyilvánulása volt ez.

A karácsony mindnyájunknak szép, de talán gyermekink számára a legszebb. El is jöttek néhányan szentestén a fiatalokkal együtt kántálni, családokhoz és a református, valamint a katolikus templomba. Jó volt látni a híveket az éjféli szent mise után, amilyen örömmel hallgatták énekeinket és a fűvös-négyest.

Karácsony estéjén gyermekeink szép műsorát ajándékozás követte. Az ünnep második napja estéjén vendégeink voltak: *Müller Ernő* testvér Reutlingenből (Német o.), *Müller János és Bíró László családok* Minneapolisból. Ez alkalommal meghívott vendégünk *Nt. Tóth Péter* - a West Side-i Református Egyház lelkésze - hirdette az igét.

A Szilvesztert mindig a gyülekezetben töltjük, mint egy nagy család. Alkalmi szolgálatok után imaórával zártuk az Óévet, majd *Torma János* testvér lelképásztori imája vezetett át az Újévbe. Az éjszakai közös asztalt frissen sült, házikolbász és májashurka tett kíváncsiságot. Utána jókedvvel folyt a társasjáték *Dobos Ildikó* irányításával. Még idősebb testvéreinket is nevetésben ért ott a három óra. Milyen jó még így is együtt örvendezni, megpihenni.

Az egyetemes imahét programjára január 21-27 között került sor. Meghívott vendégünk, *Novák József lelképásztor* volt Alhamrából. Hat alkalommal szólt Isten igéje, mely imára hangolt mindnyájunkat. Jelen voltak a református egyház tagjaiból is néhányan, lelképásztorukkal, *Nt. Balogh András*sal.

Ime egy kis ízelítő az igékből:

Mi az az egy dolog, amely megakadályoz, hogy elnyerd az örök életet?... (Mk 10:17-31)

A sűgőra hallgatsz vagy a Világosság uralma alatt élsz, dúslakodva Isten háza bőségében?... (36. Zsoltár)

Reménytelen várakozásunk önmagában nem hoz változást, csak a Krisztus szava iránti engedelmisségünk. (Jn 5:1-9)

Egy Lélekben, egy szívvel küzdve az evangéliumért jelképezi, hogy üdvösséget nyertünk Istentől. Ez az egység és állhatatosság már magában evangélium. (Fil 1:27-30)

Isten nincs szűkén áldásainak. Még a templom küszöbe alól is áldás fakad. Minél messzebb folyik e víz annál bőségesebb, hogy elégséges legyen mindenkinek. Vállalj sorsközösséget azokkal, akik Jézusra szorulnak; Nála életet, gyógyulást, áldást ad Isten. Ne élj tócsa-életet! (Ezékiel 47:1-12)

A krisztusiak közösségében az egység nem egy kimunkálendő cél, hanem

A chicagói szószéken: Lőrincz István, Novák József és Torma János lelképásztorok

ajándék, amire vigyáznunk kell. (Jn 17:20-23)

Február 3-án, vasárnap délután a *Szent István Király* katolikus templomba gyűltünk felekezeti ima-istentiszteletre, az egyetemes imahét programja szerint. Hat egyház lelkészei és tagjai vettek részt. Közösségünket *Torma János lp.* képviselte. Énekkarunk kétszer énekelt, közösen éneklés pedig *Máté Bálint* testvér orgonált.

Januári vendégeink között köszöntöttük *Erdős József és Rozália* idős házaspárt Feketegyarmatról. Néhány hetes ittlétük alatt testvérünk többször szolgált Isten igéjéből.

Február 16-án, szombat este a házaspárok vasorájára került sor, Valentine Day alkalmából. A szépen felújított alagsorban, ünnepélyesen díszített asztalok köré ült a megjelent tíz házaspár. Hamarosan olyan közösség alakult ki, amelyben a házaspárok bátran megosztották tapasztalataikat egymással. Az éneklés és az egymás kezét fogva, kettesben elmondott imák után finom vacsora mellett folytattuk a beszélgetést. Játékra is sor került (mint mindig, ahol *Dobos Ildikó* jelen van). A játékvezető kérdéseire adott azonos vagy ellenkező feleletekből megláttuk, hogy mennyire ismerik a házaspárok egymást. Ör-

vendtünk e kitűnő alkalomnak, mert közelebb kerültünk egymáshoz úgy is mint házaspárok és mint közösség. (Fiatalok: köszönjük, hogy vigyáztatok gyermekeinkre!)

Szabó István

CLEVELAND

*"Kezünket kulcsoljuk össze,
boruljunk térdre
Imádsággal kezdjük új csatát!
Szeretni és bízni kéne
Most összefogni végre,
E nép majd egyszer Isten mellé áll!"*
Magyar Continental Singers

Örömmel számolhatunk be arról, hogy népünk itt Clevelandban végre összefogott, szeretetben és békességben! Évek múltán, mikor már azt hittük, hogy nincs remény, Isten csodálatos és hatalmas erejét tapasztaltuk; és hálátelten mondhatjuk hogy azok az imák, amelyek évekig elhangzottak, nem hulltak a porba. Isten az Ő idejében elhozta a kiutat, és megadta a választ, amiért nagyon hálásak vagyunk!

Sajnos az elmúlt hónapokban nem csak örömeinkben volt részünk, hanem szomorúságban is. Február elején *Halhai Piroska* néninek a temetésén vettünk részt. Lehet hogy nem sokan ismerték Piroska nénit, de ő gyülekeztünknek az egyik leghűségesebb tagja volt. Helye üres, de hiszünk abban, hogy ő a mennyben van Megváltójával, akiről mindig kész volt bizonyosságot tenni.

Gyülekeztünk élete egyre növekedik, amiért nagyon hálásak vagyunk. A február hónapban bevezettünk egy pár programot, amivel próbáljuk gyülekeztünket életre kelteni. Gyülekezeti szokásunk szerint minden hónapnak az utolsó vasárnap délutánja szabad. Ez idő alatt alkalom van a szeretet vendégségre, beteg látogatásra, és bármilyen más szolgálatra. Ezen kívül az elmúlt szabad délutánon bevezettük gyülekeztünkbe a "fiatal" házaspárok programját. Ezt az időt az ige mellett és más szervezett programok mellett töltik el azok, akik még mindig fiatalnak érzik magukat. Január utolsó vasárnapján születés napokat ünnepeltünk. Az ünnepeltek közt volt lelképásztorunk *Dr. Pintér Zoltán* is, akinek nagy meglepetést okozott, hogy megemlékeztünk őrá is.

Ifjúsági csoportunk is törekszik a növekedésre, úgy lelki, mint testi téren. Minden vasárnap a délutáni istentisztelet előtt gyűlünk össze és ezt az időt énekléssel, ige tanulmányozással, és csoportos beszélgetéssel töltjük el, amit Bántó Attila, ifjúsági vezetőnk vezet. Örülünk annak, hogy az elmúlt időkben egyre növekedett a létszámunk is. Új fiatalokat ismerhettünk meg, akiket elhozhattunk ezekre az alkalmakra és bemutathattuk

nekik is Jézus Krisztust, és elmondhattuk nekik, hogy milyen öröm Ővele járni!

Mint az énekkarnak egyik vezetője,álás vagyok azért is hogy énekarunk egyre épül és növekszik. A zenei szinten hadd említsem még, hogy egy másik csoport is alakult, a férfikar. Egy pár hónappal ezelőtt a férfikarunk csak négy tagból állt, de most az a szám is majdnem megduplázódott. Csodálatos erővel szólnak meg és dicsőítik Megváltónkat ezzel is!

Gyermekeinkről sem feledkezhetek meg. A Vasárnapi Iskolásaink száma is növekedett és még növekszik is! Minden vasárnap nagy örömmel hallgatjuk őket is, ahogyan szolgálnak az Úr Jézus Krisztusnak!

Dicsőítsük Urunkat azért a kegyelemért, amelyet mutatott irántunk és azért, hogy olyan sok áldással áldott meg bennünket. Szeretnék buzdítani minden személyt és minden gyülekezetet arra, hogy ne adják fel a reményt, bármilyen körülmények között is vannak, mert Isten idejében megadja és elhozza a választ. Lehet hogy épp türelemre és hűségre vár! Csak az imádsággal küzdhetjük meg ezt a csatát.

Lakatos Erika

Kulcsár Sándor testvér szombat reggel 10 órakor megérkezett Melbourneba. A gyülekezet tagjainak fele kint volt a repülőtéren, igaz testvéri örömek között volt a találkozás.

Tegnap (vasárnap) áldásos nap volt számunkra. Kulcsár testvér szolgált délelőtt és délután is. A reggeli istentisztelet üzenete a testvérek megkeresésének fontossága volt. I Mózes 37.12-17 alapján Kulcsár testvér kihangsúlyozta ezt az engedelmesség általi szolgálatot. Felszólította a gyülekezetet, hogy menjünk, akárcsak József, vigyük menneji Atyánktól az örömhírt azoknak, akik valamilyen oknál fogva nincsenek közöttünk.

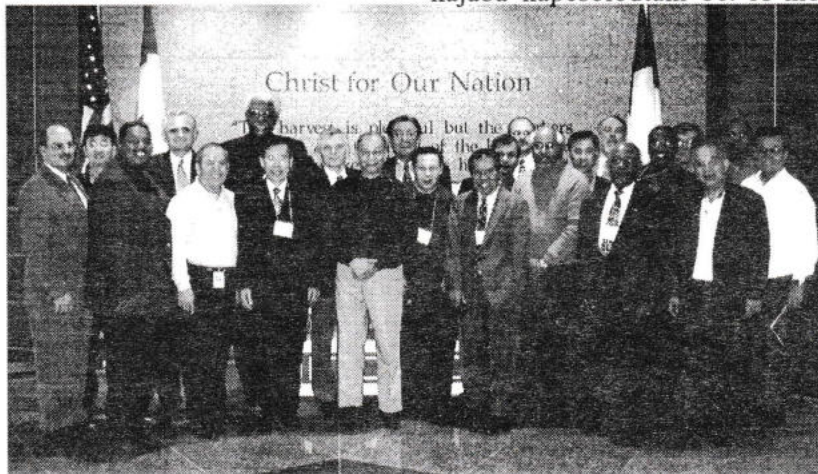
A gyülekezet mindvégig figyelmesen hallgatta; értékes üzenet volt ez sokak számára. Felébresztette bennünk a kötelességérzetet a Melbourneban élő magyar testvérek iránt.

Kulcsár testvért zsúfolt programmal vártuk, melyről hamarosan beszámolunk testvéreinknek is.

Nemes László

Évenként találkozóra hívja a North American Mission Board, SBC (a Déli Baptista Szövetség Belmissziós Osztálya) a különböző etnikus szövetségek vezetőit. A legutóbbi ilyen találkozóra február 6-7-én került sor a NAMB új székházában, a Georgia-i Alpharettában. 24 etnik csoport elnöke, vagy megbízott képviselője volt jelen, közöttük e sorok írója is, **Kulcsár Sándor** elnök testvér képviselve.

A konferencia résztvevőinek nagyobb része, és néhányan a vendéglátók közül. Some of the 24 ethnic church leader at the NAMB.

Dr. Bob Reccord, a NAMB elnöke **Dennis Mitchell**-t bízta meg a konferencia megszervezésével. Ő maga nem is tudott részt venni az alkalmon, mert előre nem látható módon a fehér házba kapott meghívást néhány vallási vezetővel együtt.

Hasznos konferencia volt. Bár az asztal nem volt kerek és nem volt elég nagy, sokan szóhoz jutottak körülötte.

A konferencia vezetője ebben a 3 szobán foglalta össze a találkozás célját: *Communicating, connecting, cooperating*, vagyis egymás tájékoztatása, kapcsolatteremtés és együttműködés.

A Vision Center egyik falán a misszióparancs rövid változata. Menjetek!

Tájékoztatták az etnik gyülekezetek vezetőit a szövetség fölépítéséről, munkájáról, terveikről. A tájékoztatóval kapcsolatban olyan kérdések is felmerültek, amelyek pl. a legnagyobb baptista szövetségen belüli feszültségekre, vagy a más keresztény felekezetekkel való kapcsolat kérdésére reflektáltak.

Az etnikus gyülekezetek, szövetségek eddig is lényeges részt vállaltak a déli szövetség munkájából. Talán éppen ezért kérték, hogy mi is mondjuk el, hogyan látjuk az együttműködés fokozásának lehetőségeit.

A találkozó második napján a résztvevőkből négy munkacsoportot hoztak létre, hogy konkrét tervekről is szó kerülhessen. Én természetesen a "Communication Strategies" csoport munkájába kapcsolódtam be. A modern

technológia minden elérhető eszközt szeretnék alkalmazni az evangélium továbbadása, terjesztése érdekében. A különböző etnik szövetségek különböző mértékben használják ezeket a lehetőségeket. Nekem úgy tűnt, hogy a Hmong szövetség (33 gyülekezetből álló közösség) hasznosítja a legjobban az internet adta lehetőségeket. Testvéreink úgy látják, hogy - bár jelentős kiadásokkal jár, eredményes misszió munkát tudnak végezni ezen az úton, ráadásul világméretben. Én is elmondtam, hogy lapunk, a 94. évfolyamában járó Evangéliumi Hírnök nem csak papíron, hanem az interneten is elérhető, immár ötödik éve.

Hogy lesz-e folytatása, megvalósulnak-e az ott megfogalmazódott tervek, azt majd ezután látjuk meg. Hiszen egy konferenciát megrendezni az egy dolog, az ott hozott döntéseket végrehajtani az pedig egy másik.

Jó volt először, vagy újra találkozni e nagy szövetség néhány neves vezetőjével és jó volt találkozni egymással is, Krisztus lengyel, kínai, spanyol és még jónéhány nemzetiségű tanítványaival. Az Úr meg tudja adni, hogy az evangélium terjesztése ügyében hozott egyéni és közös erőfeszítéseink nem lesznek hiábavalók. Áldja meg az Úr a sok kis és a néhány nagy baptista szövetség szolgálatát!

Herjeczki Géza

MOTHER MARY

Some of us are mothers. Some of us have endured the tragic grief of losing a son or daughter. People say there's no pain as heart-rending as that of a loving mother whose child has been taken from her.

Most of us would agree.

Then, imagine what the mother of Jesus must have endured as she witnessed her beloved child hanging from Calvary's cross of shame. Only Mary knew that Jesus was the Son of God, born of her—a virgin.

He was innocent of any wrongdoing, yet beaten and tortured like a criminal.

He was gentle and compassionate, yet savagely cursed, slapped and spit upon.

He was sinless, yet He was nailed on a cross to hang naked between two criminals.

Oh Mother Mary! How you must have suffered!

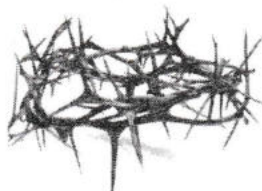
Would you have imagined a moment like this when you looked into the innocent, trusting eyes of your babe in the Bethlehem stable?

Would you have imagined agony like this as you taught your young child the tenets of the Torah?

Would you have thought that the very same men who marveled at His wisdom would detest Jesus to the point of demanding His torture and death to free Barabbas?

Mary, oh Mary, sweet Mother of God! How you must have suffered on that day two thousand years ago.

How discouraged and distraught you must have been, looking into the suffering eyes of Jesus and watching the horrible death of your precious Son!

Yet, little did you realize, Mary, that in a few days the manner in which Jesus would look at you would be so different from terrible day.

After His glorious resurrection, I believe Mary's Son must have looked at His mother with a special kind of devotion and compassion. A radiant Jesus, now the risen Son of God, would tenderly gaze at you, Mary, knowing He had made the ultimate sacrifice not only for His loving mother, but for all humanity.

Victory!!!!

Klári Vereczky Mális

MAKE THIS YOUR PRAYER

By: Rev. Barton. A. Brown

Heavenly Father: There is one thing we all can do - we all can pray. And we can all pray wherever we are. Since You are everywhere, and not confined to sacred places, we can talk to You. You never tire or sleep, we may pray at any time. Since You are not limited by language, You accept each of us as we speak in our native tongue.

Our difficulty is that we do not pray as much as we should. Some folk are not sure of the value of prayer. Some would rather worry than pray. Some prefer to wait until desperation comes before they pray. Your Son cautioned that people should always pray, so they will not fall out.

We have learned that prayer need not be confined to a place of worship, although it is appropriate there. You, our Father, are available at any given time. We need not carry our burdens alone, and we do not need to travel through life by ourselves. We count it a privilege to be able to come in prayer.

We pray for forgiveness of our shortcomings and sins. There is no one else to whom we may go. You O Lord, have made it possible for us to come. We have been forgiven because we have believed in Him whom You sent, our Lord Jesus Christ. We pray that we may be more like Him!

We pray for friends and loved ones who have special needs today. Some are older and are tired of the fast pace. Some have fallen on hard times, and even wonder if any one cares for them. Some suffer hardship and pain, and need comfort and ease. Some are troubled by anxiety and depression. Send them the peace that You can give. Some are lonely and afraid. Be near to them, and assure them of Your love.

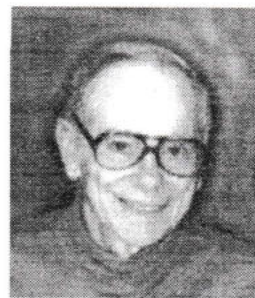
Bless those who are concerned about the needs of people who cannot take care of themselves. So many of our people must struggle with great handicaps and privations. Bless all whose concern takes them where there are folk who need a helping hand. Bless their efforts with success.

We appreciate our blessings: the guidance of the past, our present situations, our future hopes. We accept our blessings with thanks, and we pray that we may have opportunities to share with those who are less fortunate.

We come to You through Jesus, who opened our way by His great sacrifice. We come humbly, yet with assurance. Draw us by the power of Your Holy Spirit, and we shall worship in spirit and in truth.

We pray in Christ's name. Amen.

EDWARD KISH

My youngest brother, Edward Kish went to be with the Lord on February 5, 2002. He was the youngest member of the first generation of the Kish family.

What can I write

about a man who loved the Lord and served Him for most of his 74 years. He accepted the Lord as his Savior at our Silliman Memorial Baptist Church in Bridgeport, Connecticut and took an active part in the mission of the church. He was a member of its band, and later, its conductor. He was also a Sunday School teacher, a youth leader, its choir master and a deacon. He was a product of a Christ centered group of believers and he worked tirelessly to build God's kingdom wherever he lived. In his quiet nature and strong faith, he lived his life as a true witness for his Lord. As an electrical engineer, he also had many opportunities to testify of God's greatness with surety to professional colleges and associates. After retirement, he moved to a small village in northern Vermont where he joined a small church and became extremely active in its Christian ministry. They wrote of him as follows: "Ed, we were blessed to have had you to share our lives. We rejoice that you now share the eternal joy of your beloved Savior." Edward is survived by his loving wife, Loraine of 51 years, three sons, Edward Jr., Keith, and David, their wives and eight grandchildren. He is also survived by three brothers, Ernest, Julius and Elmer, as well as two sisters Marguerite Stumpf and Helen Kautz.

In his final message to all of us, he mentions the effect that our God loving parents had on his life and asked us all to remain faithful to our Heavenly Father as he looks forward to meeting all of us in our Heavenly Home. His favorite verse of scripture was, "Trust in the Lord with all your heart and lean not on you own understanding, in all your ways acknowledge Him and He shall direct your path." Prov. 3:5-6

Ed is now with the Lord that he loved so much. He has heard God's call as found in Matthew 25: 21 "Well done, thou good and faithful servant, thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things, enter thou into the joy of the Lord." He is now awaiting the day when we all will meet in that Home that has been promised to all who love and follow our Lord and Our Savior.

A loving brother,

Ernest J. Kish

BIBLE QUIZ

Many people quote things as being from the Bible that are not there. Can you identify which of these quotations are from the Bible? If you get all the Bible quotes correct, you are a good Bible student. If you can identify the sources of all twenty quotes, you are a walking encyclopedia.

- 1. *The fool doth think he is wise, but the wise man knows himself to be a fool.*
- 2. *Open rebuke is better than secret love.*
- 3. *A fool and his money are soon parted.*
- 4. *Every day is a message of God.*
- 5. *No man can serve two masters.*
- 6. *A merry heart doeth good like a medicine.*
- 7. *Cast thy bread upon the waters for thou shalt find it after many days.*
- 8. *It is a wise father that knows his own child.*
- 9. *The way to a man's heart is through his stomach.*
- 10. *Fair weather cometh out of the north.*
- 11. *The good deed drives away the evil deeds.*
- 12. *Can two walk together, except they be agreed?*
- 13. *Not life, but a good life, is to be chiefly valued.*
- 14. *There's a divinity that shapes our ends, rough-hew them how we will.*
- 15. *I am escaped with the skin of my teeth.*
- 16. *Let us eat and drink, for tomorrow we die.*
- 17. *A continual dropping in a very rainy day and a contentious woman are alike.*
- 18. *Make haste slowly.*
- 19. *We have left undone those things which we ought to have done, and we have done those things which we ought not to have done.*
- 20. *Weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.*

Originally printed a year ago. We received only two good answers to this quiz (Ilona Mezei and Nick Jenei). Was it too hard?

ANSWERS TO BIBLE QUIZ

1. Shakespeare in *As You Like It*; 2. **Proverbs 27:5**; 3. Current sayings since the 16th century; 4. Russian proverbs; 5. **Matthew 6:24**; 6. **Proverbs 17:22**; 7. **Ecclesiastes 11:1**; 8. Shakespeare in *Merchant of Venice*; 9. Current since the 19th century; 10. **Job 37:22**; 11. The Koran; 12. **Amos 2:6**; 13. Plato; 14. Shakespeare in *Hamlet*; 15. **Job 19:20**; 16. **Isaiah 22:13**; 17. **Proverbs 27:15**; 18. From the Greek; 19. Book of common prayer; 20. **Psalms 30:5**.

PEARLS

The cheerful girl with bouncy golden curls was almost five. Waiting with her mother at the checkout stand, she saw them: a circle of glistening white pearls in a pink foil box. "Oh please, Mommy. Can I have them? Please, Mommy, please?"

Quickly the mother checked the back of the little foil box and then looked back into the pleading blue eyes of her little girl's upturned face. "A dollar ninety-five. That's almost \$2.00. If you really want them, I'll think of some extra chores for you and in no time you can save enough money to buy them for yourself. Your birthday's only a week away and you might get another crisp dollar bill from Grandma."

As soon as Jenny got home, she emptied her penny bank and counted out 17 pennies. After dinner, she did more than her share of chores and she went to the neighbor and asked Mrs. McJames if she could pick dandelions for ten cents. On her birthday, Grandma did give her another new dollar bill and at last she had enough money to buy the necklace. Jenny loved her pearls. They made her feel dressed up and grown up. She wore them everywhere.

Jenny had a very loving daddy and every night when she was ready for bed, he would stop whatever he was doing and come upstairs to read her a story. One night when he finished the story, he asked Jenny, "Do you love me?"

"Oh yes, Daddy. You know that I love you."

"Then give me your pearls."

"Oh, Daddy, not my pearls. But you can have Princess - the white horse from my collection. The one with the pink tail. Remember, Daddy? The one you gave me. She's my favorite."

"That's okay, Honey. Daddy loves you. Good night." And he brushed her cheek with a kiss.

About a week later, after the story time, Jenny's daddy asked again, "Do you love me?"

"Daddy, you know I love you."

"Then give me your pearls."

"Oh Daddy, not my pearls. But you can have my baby doll. The brand new one I got for my birthday. She is so beautiful and you can have the yellow blanket that matches her sleeper."

"That's okay. Sleep well. God bless you, little one. Daddy loves you" And as always, he brushed her cheek with a gentle kiss.

A few nights later when her daddy came in, Jenny was sitting on her bed with her legs crossed Indian-style. As he came close, he noticed her chin was trembling and one silent tear rolled down her cheek. "What is it, Jenny? What's the matter?"

Jenny didn't say anything but lifted her little hand up to her daddy. And when she opened it, there was her little pearl necklace. With a little quiver, she finally said, "Here, Daddy. It's for you."

With tears gathering in his own eyes, Jenny's kind daddy reached out with one hand to take the dime-store necklace, and with the other hand he reached into his pocket and pulled out a blue velvet case with a strand of genuine pearls and gave them to Jenny. He had them all the time. He was just waiting for her to give up the dime-store stuff so he could give her the genuine treasure.

So it is with our Heavenly Father. He is waiting for us to give up the cheap things in our lives so that he can give us beautiful treasure. Isn't God good? Are you holding onto things which God wants you to let go of. Are you holding on to harmful or unnecessary partners, relationships, habits and activities which you have come so attached to that it seems impossible to let go? Sometimes it is so hard to see what is in the other hand, but do believe this one thing - God will never take away something without giving you something better in its place. (Anonym)

Palm Sunday

Wouldn't You Just Know It?

It was Palm Sunday, and the mother's three-year-old son had to stay home from church and Sunday school with strep throat. When the rest of the family returned home carrying palm branches, the little boy asked what they were for.

His mother explained, "People held them over Jesus' head as He walked by."

"Wouldn't you know it," the boy fumed. "The one Sunday I don't go, and Jesus shows up."

Resurrection

Here is a letter written to a local advice column along with the response:

Dear Eutychus:

Our preacher said, on Easter, that Jesus just swooned on the cross and that the disciples nursed Him back to health. What do you think?

Sincerely, *Bewildered*

Dear Bewildered:

Beat your preacher with a cat-of-nine-tails with 39 heavy strokes, nail him to a cross; hang him in the sun for 6 hours; run a spear through his heart; embalm him; put him in an airless tomb for 36 hours and see what happens.

Sincerely, *Eutychus*

125 ÉVE ALAKULT MEG AZ ELSŐ MAGYARORSZÁGI BAPTISTA ÉNEKKAR (2)

(Bányai Jenő: *A magyarországi baptista egyházzene története, Baptista Kiadó, Budapest, 1996. 113-116. o.)*

Az énekkarok további szerveződése - A kezdeti hősi korszak

A magyarországi baptizmus két-ségtelenül Istentől rendelt küldetéséhez tartozott, hogy *amerre csak létrejöttek a gyülekezetek, ott rövid időn belül rendre megalakultak az énekkarok is.* Számos esetben előfordult, hogy az énekkar annyi tagból állt, mint amennyi a gyülekezeti tagok száma volt! Ez a zenei ténykedés nem csekély feltűnést keltett a maga idejében egyházi és világi körökben egyaránt. Egyszerűen értetlenül szemlélték, hogy földhöz ragadt, nehéz kétkezi munkát végző ipari munkások, falusi gazdálkodók, vagy éppenséggel zsellérek, netán a városi háztartásokban dolgozó leányok, asszonyok, ún. *cseléddek*, miként vetették meg az alapját a többszólamra éneklő kórusoknak. Amint azt bevezetőnkben említettük, a tárgyalt időben jobbra csak a fővárosban s néhány püspöki székhelyen működtek egyházi énekkarok, vagy néhány megyei székvárosban az ipari munkásokból álló ún. *dalárdák*. A megváltozott élet mellett talán semmi sem terelte a figyelmet annyira a "*hívők*"-re (ahogy ismerték a baptistákat), mint a létrehozott énekkarok.

Kőrösi István (1885-1972) egykori vésztői prédikátor szerint az *első magyar ajkú baptista énekkart 1886-ban Nagyszalontán alakította meg a két évvel azelőtt Kornya Mihály által aláírt Kajtor Sándor (1862-?), egyszerű napszámos parasztember.*

Lássunk néhány följegyzést a kezdekről! Ezekre az időkre emlékezve írta 1924-ben *Orosz István* (1874-1936), a korai magyar baptista zenei élet kimagasló vezéralakja:

"Sokakra nézve a megtérés, újjászületés annyit jelent, mint egy nemesebb, bensőségesebb életet élni Istennek, az Ő népével egy fönséges szövetségben. Némely hívőre nézve azonban emellett tevékenységet, alkotást, szenvedést s véget nem érő munkásságnak a kezdetét jelenti. Így volt az én megtérésem esetében is. Már mint egyszerű látogatója a gyülekezetnek, megalakítottam az énekkart Kolozsváron. "Mester, a bösz vihar dühöng" - volt az első ének, amellyel egymást szenvedtettük, az énekkar és én, amelynek emléke kitörölhetetlenül él elmémbe.

Nagyváradon az énektanítás mellett volt még két "tanítványom", kiket hegedülni tanítottam. Papp Károly testvér sokszor jól alkalmazta, amit tőlem tanult. Hanem azt nem is gondoltam volna, hogy az apát tanítom és a lánya játsszon hegedűn, mint volt az Darabont Gyula testvér esetében. Úgy látszik, itt a magvetésről volt szó, ami nem leki-csinylendő dolog. Nagyszalontán is én szerveztem újjá az énekkart. Milyen hűségesen jöttek a 16 évestől egész 60 éves korban lévő énekesek minden este, még amikor térdig érő sár is volt! Itt nemcsak énekkart, de énektanítót is hagytam magam után az ifj. Kőrösi (János) testvér személyében, kinek arcát ma is szemem előtt látom, amint reszkette vezette először az énekkart jelenlétében.

Budapesten, amikor már az evangélium prédikálásával is foglalkoztam (1902), akkor is kellett éneket tanítanom... "Ma már kicsiny dolgok ezek s akkor sem voltak nagyok, csupán magvetés volt, de amelyeknek remek gyümölcsében ezek és ezek gyönyörködnek ma."

A Budapest-Hunyadi utcai énekkar 1896-1898 között. Bal oldalon Csoják Attila, a jobbon Orosz István karvezető.

A kezdeti időre emlékezik a derecskei énekmester, *Porkoláb Sándor* is (1871-1947) a nagy triász: *Darabont Gyula*, *Papp Károly* és *Orosz István* lelki testvére és azok hűséges barátja. Érdemes lesz tőle is idéznünk, hisz ezek az idézetek, mint egy-egy kis ablak, betekintést engednek a kezdeti idők hősi korszakába.

"Nehéz, küzdelmes, de örömteli és áldott évek sorozatára pillanthatunk vissza. Ötven évvel ezelőtt, 1893. januárjában, a nagyváradai baptista gyülekezetben néhány ifjú csillogó szemmel újságolta, hogy Budapesten négy hangra énekelnek a hívők. Nők, férfiak vegyesen, külön hangon énekelnek, és szinte angyali hangokhoz hasonló az ének! Azonnal elhatároztuk, hogy mi is megalakítjuk az énekkart. Harmincöt-negyen leány és ifjú volt a gyülekezetben, akik mind hajlandók voltak az énekkarban szolgálatot vállalni.

Mosoly fakad az ember arcán, ha a kezdet nehézségeire visszaemlékezünk. Felállítottuk az énekkart, mégpedig a következőképpen: kiválasztottuk a férfiakat és nőket, akik jó magasán bírtak énekelni, aztán olyanokat, akik nagyon mélyen bírták a hangot. Teljes torokkal harsogtuk el a 42. (genfi) zsoltár első szolamát; aki bírta fent, aki bírta lent; középhangnak jelöltük ki azokat, akik természetes hangjukon énekeltek. Amikor néhányszor ilyen módon elénekeltük a zsoltárt, boldog mosollyal s mámoros büszkséggel tekintettünk egymásra. Úgy gondoltuk, hogy ezzel meg is alakítottuk annak rendje és módja szerint az énekkart.

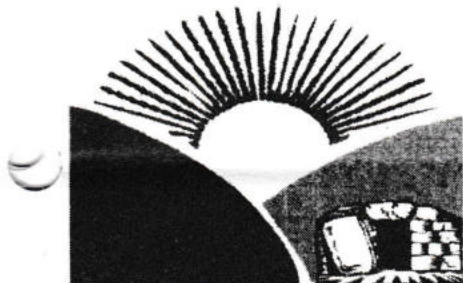
A jó Isten aztán látta buzgalmunkat, és gondoskodott rólunk. Volt a gyülekezetben egy 70 év körüli favágó testvér, aki ifjú korában deák volt és ő meghallotta szándékunkat. Volt neki egy fuvalója, melyen meglehetősen jól játszott. Közénk jött, lassan megismertetett a kottával s a négy hangra beosztott énekléssel. Ilyen módon sikerült azután felállítani az első négyszólamú énekkart. Első énekünk ez volt: "Min szívem örül, / Egy szó, amitől / Lelekem, mint naptól / A ború földérül." (Sion Énekei 30.)

Kezdetbeni lángoló buzgóságunkban minden sikerült és mindent rózsásan láttunk. Örömről túlradó volt. Vettünk egy C-sípót és egy szál hordóabroncsot; ez volt a készülendő hangszerünk alapfelszerelése. Az abroncsot azután eldaraboltuk és a C-síphoz igazítva elkészítettük az első, majd ahhoz a többi hangot. Számunkra elkészült a megfelelő hangszer, melynek segítségével sok gyönyörű éneket tanultunk meg. Végül is 1893 júniusában Derecskén is megalakult az énekkar. A kis abroncs-cimbalom rövid időn belül sok énekkel töltötte meg szívünket. Vegyeskart - vagy ahogy itt nevezték: női-férfi vegyes dalárdát - még addig sohasem hallottak a község lakói. Esténként kimentünk, és a község több pontján énekelgettünk. A nép azt mondta: angyalok jöttek le énekelni - s mi boldogok voltunk, hogy így szolgálhattuk kegyelmes Urunkat.

Az énekkar azután szépen fejlődött. Mivel magyar kottás énekeskönyvünk nem volt, hozzátunk egy német "Melodie" c. könyvet. A berettyóújfalui *Liszt Mihály* testvér fordította magyarra az énekeket. Harminc-negyen éneket gyűjtöttünk össze ilyen módon, s ez volt az első karénekeskönyvünk."

Szabó András (1860-1943) volt tahi-tótfalui prédikátor följegyzése ugyanúgy értékes bepillantást nyújt az énekkarok alapításának e hősi időszakába, mint a fentebb idézett *Porkoláb-féle* visszaemlékezés. *Szabó András* följegyzéseiből következtethetünk a többi énekkar alakulásának, kezdeti problémáinak, kórusanyag ellátásának nehéz körülményeire. Mint írja:

"Én már megtérésem évében (1889) rajta voltam, hogy egyes énekeknek ne csak a szövegeit, hanem a német könyvekben található dallamait (szólamait) is másoljam. Ezt azután vegytintával tiszta papírra leírtam és sokszorosítottam; egyről 60-70 példányt. A sokszorosításra Szabadi F. Gusztáv testvér tanított meg. Azután gyönyörködtünk a lila színű, kottás új énekekben. Am ezt meg is kellett tanulni! De hogyan? Ugyanis nem volt sem harmónium, sem hegedű, sem trombita. Mit lehetett tenni? Megvettem azt a játékszerű acéllemez kétágú valamit, amit talán "Lyrá"-nak hívtak. (fém-xilofon) Azután az új énekeket azon tanulgattam, ami elég nehezen ment. Az acéllemez hangjai után sokszor el kellett énekelni, amíg megtanultam a négy szót. Azután következett a még nehezebb dolog, mert hát azt meg is kellett tanítani az énekesekkel, akik előtt idegen volt a hangjegyszeret, és csak igen nehezen vették át a hangokat. Elképzelhető, hányszor kellett elénekelni egy-egy szót, hogy végre előadhassuk. De azért ment valahogy, primitíven - kezdetlegesen.

TE VAGY A FÉNY

Hajnal csillag, fénysugár,
Úr Jézus, te vagy a fény.
Nem maradtál sír ölné,
Úr Jézus, te vagy a fény.
Kar:

Te vagy a fény, bús éjszakán
Kegyelmed esőjét hintsd reám.
Te vagy a napsugár éltém egén,
Úr Jézus, te vagy a fény.

Múlik már az éjszaka,
Úr Jézus, te vagy a fény.
Éltém napsugara,
Úr Jézus, te vagy a fény.
Kar:

Te vagy a fény, bús éjszakán
Kegyelmed esőjét hintsd reám.
Te vagy a napsugár éltém egén,
Úr Jézus, te vagy a fény.

Úr Jézus, te vagy, Úr Jézus, te vagy,
Úr Jézus, te vagy a fény.

Magyar szöveg: Fűr Béla

ÖRÖMHÍR MÁTÉ SZERINT

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

- Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből.
- Jézus pedig felevén, monda néki: Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betölteniünk.
- Ettől fogva kezdte Jézus prédikálni, és ezt mondani: Térjete meg, mert elközelgett a mennyeknek országa.
- Mert úgy tanítja vala őket, mint a kinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.
- Mikor pedig látta vala a sokaságot, könyörületességre indula rajtok, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok.
- Jöjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelettetek, és én megnyugosztalak titeket.
- Mert a ki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; a ki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt.
- ... monda nékik Jézus: Az ember Fia emberek kezébe adatik; És megölik őt, de harmadnapon föltámad. És felettébb megszomorodának.
- ... az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.
- Az előtte és utána menő sokaság pedig kiált vala, mondván: Hozsánna a Dávid fiának! Aldott, a ki jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!
- Mikor pedig evének, vevé Jézus a kenyeret és hálaát adván, megtöré és adá a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.
- És miután megcsúfolták, levevék róla a palástot és az ő maga ruhába öltözteték; és elvivék, hogy megfeszítsék őt.
- Nincsen itt, mert feltámadott, a mint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, a hol feküdt vala az Úr.
- És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.

A megfejtéseket május végéig várja a szerkesztő.

A decemberi megfejtések:

Oly szép az ő neve

1. És 9:6; Jer 23:6; 3. Zak 6:12; 4. Lk 1:32; 5. Lk 2:11; 6. Lk 18:38; 7. Lk 19:10; 8. 1Kor 15:45; 9. 1Pt 5:4; 10. Jel 3:14; 11. Jel 19:9.

Jó megfejtést küldtek: Mezei Ilona (LA), Podobni Erzsike, Tóth Zsuzsanna, Jenei Miklós (Torontó), Csompó András (OH), Szász Géza (IL), Gerstner Károly (NY), Hufnágel Zsolt (Soltvadkert), Jámor Ferencné (Debrecen).

Felejtethetlen

Paul Gerhardt nagyon sok keresztény éneket írt. (Pl. az első oldalon olvasható.) Felesége mindennapi jegyzetes füzetében a következőket olvashatjuk:

- 1657 Január 14:

Mária, a kislányunk halálos beteg. Uram, Te szemem gyönyörét, szívemnek örömét vedd el: de nem akarok sírni. Az Úr adta, az Úr vette el, Aldott legyen az Úr neve. (Jób 1.21)

- 1659 március 25:

A második kislányunk, Erzsébet megy az örök nyugalomba. Ah, az legyek-e, aki összerokkan gyermekei miatt? Uram én jól tudom, Te mindenre képes vagy, ezért kérlek csak engedd, hogy egy kicsit sírjak.

- 1660 október 30:

Az Úr a harmadik gyermekünket hívta haza. Istenem, te tudod mit érez egy édesanya. Ezért a számhoz teszem a kezem, csendben hallgatni akarok.

- A Gerhard házaspár negyedik gyermeke életben maradt.

Mikor az ötödik gyermek meghalt, az édesanya így imádkozott: Uram, nagyon fáradt vagyok már, annyira vágyom az örök pihenést. Ha még valakit elhívsz a mi családjunkból, kérlek, hadd legyek az én.

- Isten meghallgatta imádságát, két és fél év után ő is átmént az örök otthonba.

De Isten meghallgatott, figyelt imádságom szavára. Aldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem. Zsolt.66:19-20

A Melbourne-i gyülekezet honlapjáról

Vasárnapi Iskola

2002. április 7.

ISTEN DICSŐSÉGÉT VÁRVA

Róma 8:18-28, 31-34, 38-39

Ebben a hónapban a vasárnapi iskolán a Római levél második felét tanulmányozzuk. Míg a levél első fele Pál teológiáját adja elénk (aminek a magva a hit által való megigazulás), addig ez a második fele arra építve bemutatja, hogyan kell és lehetséges ÉLNI -, HIT ÁLTAL.

Isten dicsőségét várva, hirdetve szavainkkal és életünkkel az evangéliumot, Istennek élni. Ez egyúttal a következő 4 vasárnap igéinek az alap gondolata is.

1. Keresztén reménység

A Róma 8 a Bibliánk egyik leg hatalmasabb fejezete. A rész derekán Pál a hívő szenvedéséről ír. Van ilyen is? Már eddig is volt, de Pál már azt is érzékelte, hogy ezután még több szenvedésre lehet számítani. Nem tévedett. Hamarosan

(****2 copies)

HUNGARIAN BAPT. HISTORY ROOM
1173 SCYPHER ST. N.E.
PALM BAY, FL 32905

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

megkezdődött a keresztyének üldözése. Ebben a helyzetben Pál nem a szenvedés nagyságáról beszél, hanem arról a dicsőségről, ami azután adatik meg a hívőnek (18). Lehet így is? Már előre látni és hittel várni az Isten ránk áradó dicsőségét? Aki ezt látni és várni tudja, már nem is tartja olyan kibírhatatlanak a jelenlegi szenvedést. Mi melyikre koncentrálnak? Pál tudatosan, reménykedve várta a fiúságot, testünk megváltását (23). Figyelmeztet azonban arra, hogy a reménység türelemmel, állhatatossággal kell, hogy párosuljon (25).

A reménység igazi éltetője bennünk az értünk és velünk könyörgő Lélek (26).

Beszélgessünk a jól ismert 28. versről. Tudjuk-e mi is? Tapasztaltuk? Hisszük, hogy holnap is így lehet?

2. Biztonságban

Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? (31) kezdi meg záró gondolatát Pál, mely jónéhány versen keresztül csodálatos magaslatoiban ível, s a Krisztushívó páratlan biztonságának fölisméréseig vezet. A hívőt senki és semmi nem szakaszthatja el az Isten Jézus Krisztusban kijelentett szerelmétől (szeretet és kegyelem). A szenvedések és kétségeskedések idején a Róma 8 igazi Isten adta győgyyszer. Élünk vele!

Aranymondás: Róma 8:18

Április 14.

HIRDEST AZ EVANGÉLIUMOT!

Róma 10:1-17

1. Üdvösség minden hívőnek (1-4)

A Föltámadott misszióparancsát a tanítványok hallották először, de Pál apostol fogalmazta és írta meg leghamarabb és legtöbbször. Az Úr Jézussal való különleges találkozási pillanatától kezdve mindent megtett Pál azért, hogy az evangéliumot hirdesse. Először is a saját népének (1-4). Érdemes megfigyelni, hogy a 8. rész és a mai igénk között egy hosszú fejezetben keresztül foglalkozik az apostol Isten és a választott nép viszonyával. Ennek a gondolatsornak az eredménye az első négy versszak. Szívem szerint kívánom az Izrael üdvösségét, írja. A Megváltóhoz - ha a korábban leírt események miatt nehéz is az út, de van számukra is lehetőség az üdvösségre. De ez az üdvösség mindenkié.

2. Az üdvösség terve (5-13)

Nem cselekedetek által (5-7), hanem hitből van az üdvösség (8-11); és mindenki számára elérhető (12-13).

Beszélgessünk a bibliaórán a 9-10. versek alapján arról, hogy a bizonyágtétel nem csak a lekipásztörök, misszionáriusok feladata. Kis túlzással azt is mondhatnánk e versek alapján, hogy az üdvösségünknek a bizonyágtétel feltétele is.

3. Az üdvösség jó híre (14-17)

Ez is Isten terve. Ő gondoskodik arról, hogy legyenek "prédikálók." Téged megbízhatott-e már ezzel a feladattal?

Aranymondás: Róma 10:14-15a

Április 21.

ÉLD AZ EVANGÉLIUMOT!

Róma 12:1-3, 9-21

1. Szentségre hívott (1-3)

Kérlek azért, annakokáért, therefore - ez a kulcs szava ennek a praktikus leckének. A teológiai tételek fölismérése nem elég, életté kell annak válnia bennünk. Ha valaki Krisztus követőjévé lett, az élete megváltozására nem "lehetőség van", hanem az egy elkerülhetetlen velejárója annak a döntésnek. "Szánjátok oda... ne szabjátok!" kér és figyelmeztet Pál.

2. Szeretetet kíván az új élet (9-15)

A szeretet legyen igazi (9), gyöngéd (10), aktív (11), optimista (12), nagylelkű (13-14) és megértő (15).

3. Békességes életvitel (16-21)

A Krisztusban talált új életre jellemző, hogy nem a feszültséget munkálja - amivel tele van ez a világ -, hanem a békességet.

Az új ember alázatos (16), nem fizet gonosszal a gonoszért, nem bosszúálló (17-19), jóval győzi meg a gonoszt (20-21).

Túlságosan ideálisnak, megvalósíthatatlannak látszik mindez a gyakorlati, hétköznapi életben? Igen, az, ha nekünk kellene megvalósítani, kitermelni mindezt magunkból. De mindazoknak az életét, akik odaszánták magukat Istennek, a Lélek maga formálja át a Róma 12-es mintára.

Aranymondás: Róma 12: 2

Április 28.

ÉLJ AZ ÚRNAK!

Róma 14:1-13; 15:1-2

Folytatódik a Római levél gyakorlati része. Istennel való kapcsolatunk (12. rész), a felsőbb hatalmasság iránti viszonyunk (13. rész) után a hívők egymással való kapcsolatát vizsgálja az apostol. Mindezeket a kapcsolatokat a hitnek kell meghatározni!

Mai igénkben Pál óv attól, hogy elítéljük azokat, akik nem egyeznek velünk. Nem arra biztat, hogy alkudjunk meg hitünkben, hanem arra, hogy az olyan dolgokban, amelyek a hit szempontjából lényegtelenek, legyünk egymás iránt megértőek, elnézőek. Emlékeztet arra, hogy végülis mi mindannyian Isten előtt állunk, és nem a mi, hanem az Ő mércéje szerint fogunk megítéltetni. Harcoskodásaink, egymás iránti ravaszkodásaink nyomorúságos karikatúrája ennek a csodálatos igének. Szabjuk inkább az ígéhez magunkat, életünket!

1. Fogadjátok el egymást (1-4)

2. Éljük az Úrnak (5-9)

3. Legyen az Úr a bíránk (10-13)

4. Törődjünk egymással! (15:1-2)

Aranymondás: Róma 14:13 HG

Maradandót építsünk!

"Ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kösziklára volt alapozva." (Mt 7:25)

Egy - egy épület állandósága három tényezőtől függ: a felhasznált anyagtól, az építkezési szaktudástól és az alapozástól. Rossz építőanyagból a legjobb szakember sem alkothat maradandót. Ha a legjobb anyagot hanyaveti módon rakják össze, akkor nem lesz tartós az építmény. Ezenkívül fontos az is, hogy szilárd legyen a fundamentum. Ugyanez az igazság érvényes az életben. Gondosan kell kiválasztanunk az anyagokat és bölcsen kell beépíteni az élet építményébe. Ezenkívül legyen jó az alapozás. A hegyi beszédben Jézus felszólítja hallgatóit, hogy építsenek az örökkévalóságnak. Tegyük félre az önzést, képmutatást, lustaságot és gyűlöletet. Ezek csak romlásba döntik az embert. Krisztus leírja, hogy milyen anyagok állják ki az időt és az örökkévalóságot. Hangoztatja az alázatot, szelidséget, irgalmat és tisztaságot. Ezek maradandósága és értéke mellett évszázadok, sőt évezredek bizonyítanak.

Bölcsék legyünk tehát az építkezésben, és munkánkat hűségesen végezve várjuk az Őr visszajövetelét.

Dan László gyűjteményéből